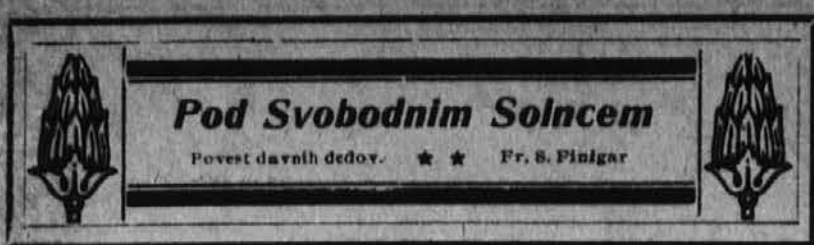

ko takoj pri prvem znaku rah-
lo Trinerjevo Ameriško zdravi-
lno grenko vino. Neredi bodo
navadno izginili v kratkem ča-
su. Taki znaki so: izguba elasti-
čnosti, težak želodec po obedah,
pehanje, mrzlica, nadelan jezik,
bledost, nemirno spanje, sla-
bost. Toda tudi v hujšem stu-
nju holezljn bode Trinerjevo A-
meriško zdravično grenko vino
pomagalo. Po lekarnah, živilni-

Pod Svobodnim Solncem

Povest davnih dedov. ★ ★ Fr. S. Plinigar

(Nadaljevanje.)

Zivo se je domislila Iztoka: vesnega in veličastnega. Še njegovega slikovito vzornega sence bridkosti in žalosti ni morela zapaziti Teodora. Sedela je kodrov in jasnih velikih oči, ki jih je uprl v Ireno, njegovega izbornega vojevanja, njegove nedotaknjene moške sile, ki je stala pred njo, kakor utrjena včeraj iz srede mogočnega pragozda. Vzbudilo se je v njej bolj kot sicer vse, kar je uspeval nimb in purpur. Vedela je dobro, kako je Justinijan žakopan v delo; štirinajst dni ne bo ravnal niti misliti nanjo — in štirinajst dni je dosti dolga doba, da se približa Iztoku, da dovoli duška tisti divji naravi, kateri je tron nadel brzde — samo brzde, a zadušil je ni. Ob tem pohlepu so se tudi snovali kovarni načrti v rjeni glavi, kakor bi tkalska snovalnica legala med nitmi snutka. Načrt je bil gotov, srebrni glas je pozval sužnje — zavese so se zgenile, in šestero deklic je dvignilo z belimi rokami despojno v nosilnico in odšlo z njo po mozaiku v kopalnico.

Na večer so se zbirali gostje v razkošni dvorani nimf. Teodora je priredila večer in povabila največje junake — v salku — in najlepše dvorjanke. Azbadu je velela, da straži palatno stotnija Iztokova.

Strop te dvorane je bil okrašen s kopajočimi se nimfami. Mandelabr so nosili Neptuni, delfini in somi — vlti iz kotske kovine. Kroginkrog so kipele svilene blazine na dragih omameh. Tla so bila vložena v obliki razpenjenih morskih valov, med katerimi so se igrale zlate ribice.

Teodora je določila, da je večer "raja mladim nimf". Zato so prihajale dvorjanke odete v prozorni bisus in mrežasto svilo — kakor bi pokrivala njih telesa bele, prozorne vodne penne. Častniki so si nadeli luskinaste, zelenkaste oklepe iz meškega, dehtečega usnja — da so posnemali ribe.

Ko je vstopila Teodora, so sedli vsi pred kraljico na tla in jo počastili s tem, da so porinili poljubili ahate na njevilni mandali. Nato so sužnji prinesli v dvorano velikanskega lesenega delfina, ki je bil ves obložen z majhnimi koski, v katerih so bile same izbrane delikatse: sikomore, granatna jabolka, dateljni, gorka pavova čiča, špargelni, gobe, ostrige in polji.

Večerja se je pričela. Zašumelo in zasmejal se je vse v razkošni blaznosti — odzadaj kozi zavese so donele piščali in cimbele — v dvorani so prili pikantni, dvourni dovtipi. Dvorjani so se nagibali k licom raznih družic, narda je dišala, rože so venele po mizi, po belih, v vročih laseh, na razburjenih prsih. Vino se je penilo na srebrnih časih, razgreta kri je še bolj razgrevala, aroatični vzduh je zamamljal živla, predala se je družba trenutni, nasladi in razkošju.

Teodora je s bistrim očesom otrila goste. Smejala se je glasno, preslišala ni nobenega dovtipa — a vendar se je pasla lena škodoželjnost na hrepenčih pogledih razdruženih parov. Določila je vsem take prostore, da so bili oni, ki so skrivaj ljubili in ljubkovali razdruženi. Dokler jih ni razgrela vino, so se zatajevali. Kasneje so hiteli pogledi preko mize, gori in doli, oči so krale oči.

Prav na koncu na desni strani mize je sedela osamljena Irena. Edina ni prišla odeta v pohotno razgaljeno tuniko. Čuvali je pikajoče poglede tovariški, ki so jo prezirale in zaničevale. Odlikovanje despojne izletu prejšnjega dne se je zrisovalo hipoma po palači. Klenile so vse, da jo prezirajo, da se ji ognejo. Tudi to ni bilo Teodori. Njih jeza in zaničevanje jo je veselilo. Ozrla se je pogosto preko mize na Ireno. "Odpusti, despojna, meni!" njenim licem je bilo nekaj slo-

Teodora se je začudila — ali dehtenje Ireninega života. Medo lice jo je prestrašilo. "Pojdi, počij — pokliči zdravnik! Kristus s teboj..." Izginila je brezslušno. Družba je pa čutila, da je umolknil nem pridigar in prsi, polne strasti so se oddehnile...

Azbad pa se je nagnil k Teodori, ugriznil se v ustnico pa mirno in sladko izpregovoril:

"Despojna, ti si velela, da nadzira nočjo centurio Iztok stražo... Lepo in prijetno bo, ko ga pokratkočas 'menih' s psalmi..."

Teodori so se zablistale oči in zmrčilo lepo čelo.

XVIII.

Iz bliskajočih oči in z mračnega čela je razbral Azbad včinek svoje opazke. Pretkan in spletak raven, izboren poznavatelj Teodore, je sklepal že v hipodromu, da carica ni ravnodušna napram Iztoku. Zavriskala je torej njegova duša, ko je rahlo zasluhlila, da se dvigne v despojni ljubosumje. Pripravljen je bil, če se mu posreči to vzbuditi, potem sta izgubljena oba — Irena in Iztok — on pa doseže največjo milost in neomejeno zaupanje.

Teodora je bila resnično vzbunjena. Ni še docela dozorel v njej sklep, da bi zaljubila Iztoka. Ali tako daleč jo je zgnala sila, da vsaj drugi ne bi nobeni privoščila njegove čiste ljubezni, ki bi vrela iz tega divjega srca, kakor studenček iz skale sredi gozda. Razžaljena je bila tudi njena oholost. Da bi jo 'menih' tako varal, ta 'menišič', katerega čednost in pobožnost je v skritem kotu srečno visoko cenila, dasi se je šalila in norčevala z Ireno! Da bi znala Irena tako vzorno nositi krinko pred carico samo zato, da se sestane z Iztokom — to jo je osupnilo in njen oholi žolč je vzkipele.

(Dalje prihodnjič.)

(Nadaljevanje s druge strani.)

ORSO

je to že puščava, v kateri se je nahajalo vse polno divjih zverin. Sedaj pa sedaj so njima doletavali na ušesa tudi različni sumljivi glasovi in ko je nastala noč, se je dalo slišati različno hripavo mijavkanje risov, rjovenje jaguarov in jokaljoče glasove kunjotov.

"Ali se bojiš, Dži?" jo vpraša Orso.

"Ne!" mu odvrne deklica. Toda bila je že zelo utrujena ter ni mogla iti dalje, torej jo je Orso vzel v naročje in jo nesel. Sel pa je neprestano dalje, nadejajoč se, da nemara naleti na nekakega "skvaterja", ali na šotore Meksikancev. Párkrat se mu je celo zdelo, da vidi v kraljavi leskeče se oči neke divje zverine. Takrat je objemal z eno roko Jenny-ne prsi, katere je že spala, z drugo pa je stiskal svojo palico. Pa tudi sam je bil že zelo truden. Navzlic orjaški njegovi moči jela mu je Jenny postajati pretežka, a to tembolji, ker jo je nesel le na levi roki, hoteč imeti desno prosto za obrambo. Časih je obstal, da je prišel k saj, na to je zopet šel dalje. Nakrat pa je obstal znovič in napejnal svoj posluh. Zdelo se mu je, da se mu je dohajal iz daljave na ušesa odmev zvončkov, kakoršne večejo "skvaterji" kravam in kozam na noč na vrat. Pa je odrihtil urno naprej ter kmalu dospel do ovinka. Ki ga je ondela delal vrelce. Glas zvončkov je postal čimdalje razločnejši in naposled se mu je pridružilo še pasje lajanje. Orso je bil prepričan, da se kmalu približa k nekaki naselbini. Bil je pa zanj tudi že skrajni čas, zakaj moči so se mu izčrpale čez dan in jelo mu je manjkati moči.

Pustil je pa seboj še eden ovinek ter zagledal luč in so razmerno kakor se je pomikal naprej, jelo so tudi njegove bistre oči razločevati naprej ognjišče, psa, kateri očitno privezan k debeli se je zalajal na vseh stranah in na vsi strani.

notel strgati vrv, konečno pa se poleg plamena sedečega človeka.

"Bog daj, da bi bil ta človek eden izmed onih iz 'dobre knjige!'"

Potem je naumil sprebuditi Jenny.

"Dži!" zaklical "sprebudi se, ker tu dobiva jesti."

"Kaj je to?" ga vpraša deklica, "Kje pa sva?"

"V puščavi."

Zbudila se je popolnoma.

"Kakšna luč je ondi?"

"Ondi stane neki človek. Tu dobiva jesti."

Reveni Orso je bil zelo lačen. Med tem sta dospela že bližje ognjišču. Pes je lajal čimdalje strahnejše in stari človek, sedeč poleg ognja, si je zakril z roko oči ter gledal v noč.

Črez trenutek je vprašal:

"Kdo prihaja?"

"To sva midva", odvrne Jenny s tankim glasom "in lačna sva močno."

"Stopita bližje!" reče njima stari.

Po teh besedah stopita ven iz za velike skale, za katero sta bila skrita ter stopita pred ognjišče, držeč se za roko. Starec ju je gledal z zamišljenimi očmi in iz ust se mu nehote izvijalo krič:

"What is it?"

Zagledal je namreč prikazen, nad katero je v brezlučnatem gorovju Santa Ana mogel sleherni začuditi. Orso in Jenny sta imela na sebi še cirkusovo opravo. Zala deklica opravljen v rožnat trikot in kratko spodnjico, prikazavi se naglo, je izgledala v blešku ognja kot neka fantastična "sif". Za njo je stal fantin ne navadne četeroglate oblike, opravljen takisto v trikot, izpod katerega so bile videti njegove mišice slično grčam na hrastu.

Stari "skvater" ju je gledal s široko odprtimi očmi.

"Kdo pa sta?" ju je vprašal.

Mala ženica, ki je očitno računila na svoj, nego na tovarševu zgovornost, jela je jecljati:

"Midva sva iz cirkusa, gospod Hirsch je močno pretepel In od tega časa je to troje Orsa, potem je hotel še tepsti ljudi živelo skupaj."

mene, torej me je Orso rešil iz njegovih rok, nabil je Hirscha in četrto zamorcev, na kar sva zbežala v puščavo in korakala dolgo skozi kokosov gozd, potem me je Orso nesel dokler nisva prišla semkaj, kjer sva zelo lačna!"

Lice starega samotarja se je polagoma zjasnilo in njegove oči so z dobrotljivim očetovskim pogledom obstale na zallem otroku, ki je hitelo, kakor da bi v eni sapi hotelo izpovedati vse to, kar mu je ležalo na srcu.

"Kako ti je ime, deva?" jo je vprašal.

"Jenny"

"Torej wellcome Jenny in ti Orso! Jaz se le poredkoma srečam z ljudmi."

"Pojdi k meni, Jenny!"

Mala ženica objame brez pomisleka starca okrog vratu in ga prisrčno poljubi. Zdelo se ji je, da je eden izmed onih iz "dobre knjige."

"Ali pa naju gospod Hirsch tukaj ne najde?" ga je vprašala, odtegnivši svoje rožnate ustnice od uvenelega lica naselnikovega.

"On najde tukaj kroglo", ji odvrne stari. A črez trenutek doda:

"Pravita, da sta lačna?"

"O, zelo lačna sva!"

"Svater" pobrskal črez trenutek po pepelu ter izvleče iz žrjavice precejšnjo jelenovo gnat, katere vonjaka se je mahoma jela širiti naokrog.

Bila je kaj krasna noč; mesec je bil priplaval visoko nad jarek v goščavi so jelo popevati "mauhawise" s prijetnim glasom, ogenj je veselo plapolal in Orso je jel momljati od veselja. In jela sta zavživati podano njima hrano kakor bi ju kdo najel — samo stari samotar ni mogel jesti, ki pa je sedaj pa sedaj pogledal drobno Jenny ter ne da bi bila vedela čemu, imel solze v očeh.

Mogoče, da je bil ob svojem času oče, mogoče da je bilo to radi tega, ker je v pustem gorovju le poredkoma prišel v dotiko z ljudmi.

In od tega časa je to troje ljudi živelo skupaj.

Pozor!

Novoustanovljena trgovina z izdelovanjem okvirov in prodaja različnih stenskih podob.

Ako želite imeti sobe lepo okrašene oglašite se pri nas, ker imamo veliko zalogo stenskega papirja in delavce ki si razumejo na papiranje sob.

A. Aurbach

5508-5510 ST. CLAIR AVE., blizu 55. CESTE.
trgovina z železnino, barvo, oljem, napeljavno cevi za vodo in plin.

Velika vreča
Aristos moka
ki jo vam prodamo, proda se eno vrečo in Vaša trgovina napreduje.
Prodajalec na debelo.
S. Sheinbart
3601 St. Clair Ave.
Ta moka se prodaja pri: L. Lah, John Speh, Karl Karlinger, Ant. Prijatelj, John Kuhar, Ant. Anžlovar, John Skul, Mart. Janežič, F. Močnikar.

Royal Blend moka
nima tekmeča.
En poiskus vas bode prepričal. Denar nazaj, ako ni popolnoma zadovoljiv.

V KRATKEM IZIDE ZANIMIVA KNJIGA

"Krvava noč v Ljubljani"

Zgodovinska, narodna drama s petjem v štirih dejanjih. Povzeta iz ljubljanskega dogodka dne 20. sept. '09.

"Najdeno srce"

Povest iz življenja ameriških Slovencev.

Cena 40c.

Naročila se sprejemajo takoj, sicer pri "Ameriki" 6119 St. Clair Ave., in Jakob Hočvar 863 E. 73 St. Cleveland, Ohio.

Lote na prodaj

Kdor si želi postaviti lepo hišo in imeti še posestvo, naj vpraša pri g. Louis Rechar, Euclid, Ohio, za Mix loto. On je naš glavni zastopnik in ima popolno pravico prodat vse naše lote in hiše, ki se nahajajo v slovenski naselbini v Euclid, Ohio.

C. M. MIX

LOUIS RECHAR, gl. zastopnik.

E. A. Schellentrager
LEKARNAR.
3361 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovensko.
Prsni Balzam, ozdravi prehladin kašelj 25c
Magični Anodyn ligament. Najboljši za bolečine 25c
Schellentrager's Carbolic Ointment, zdravi praske, kožne bolezni 25c

Prva slovenska trgovina

s kolesi (bicikli), novi ali popravljeni.

Popravljam tudi pokvarjena kolesa in otročje vozičke.

Če se Vam odtrga gumi s vozička, pridite k meni in jaz ga popravim, ko boste počakali par minut. Za naročila se priporočam.

Frank Zakrajšek

6521 ST. CLAIR AVE. N. E.

Lote v Nottingham, Ohio

(Stop 125 Lake Shore)

NELSON AVENUE

LOTE 51 in pol široke in 420 in pol čevljev dolge. Cena \$600 v gotovem denarju. Za podrobnosti vprašajte: Jos. Drugovich, Box 355, Nottingham, O.

Geo. A. Lorentz

6702 BONNA AVE. N. E.

PLUMBER

Polaganje cevi za vodo in plin, kopeli itd. Se priporoča rojakom. Cent. 8873 R.

Največji slovenski pogrebni zavod.

Urejen popolnoma moderno, z veliko zalogo rakev, kinča itd. Balzamiramo in vodimo pogrebe. Garantiramo točnost in pravilno postrežbo.

Sedaj smo kupili tudi

AMBULANCO

in jo imamo pripravljeno noč in dan. Posebni uslužbeni. Ako se kdo ponesreči, ali če zboli, ga hitro prepeljemo domov ali v bolnišnico. Priporočamo tudi

KOČLJE

za razne prilike in za izlete. Pokličite na telefon, ako ne morete priti osebno.

ANTON GRDINA, 6127 St. Clair Ave.

Telefon: Central 1381 - East 1060 L.

Godina 1909 in dan. Močno svetlo.